

A tartalomból:

Ünnepeljünk együtt!	2
Karácsonyi totó	3
Fehér Károly köszöntése	5
Orgona zendül!	6
Kitártuk a templomajtót	6
Befogadó és befogadott ifjúság	7
Egyházmegyei zenei találkozó	7
72 óra	7
A templomi szolgálattevők I. konferenciája	8

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2008. 4. szám

Kemény beszéd

*Az asszonytól született ember rövid életű, az is tele nyugtalansággal.
Kihajt, mint a virág, majd elfonnyad, árnyékként tűnik el, nem marad meg.
Még az ilyen embert is rossz szemmel nézed, engem is törvénybe idézel?
Van-e igaz ember, tisztátalanság nélküli? Nincs egyetlen egy sem!
Ha meg vannak határozva napjai, ha számon tartod hónapjait,
ha határt szabtal neki, amit nem léphet át, akkor légy hozzá elnéző,
hogy békében lehessen, és legyen annyi öröme, mint egy napszámosnak! (Jób 14:1-6.)*

*De azok hangos kiáltásokkal sürgették és követelték, hogy feszítsék meg.
És kiáltásuk győzött. (Lk 23:23)*

Nos, vagy érted, vagy nem. Magyarázni nem fogom, sem védeni, sem viszonylagossá tenni a jöbi lázadást. Emlékszem rá, és újra és újra felkavar, amikor arra visszagondolok.

Utólag persze könnyű. Már látom, hogy a reménytelenségben mégiscsak megérett valami új bennem, és a kilátástalanságban született a jövő. De akkor – még a mai eszemmel is azt valom – akkor nem volt semmi remény, nem látzott semmi értelem, és nem érződött semmiben Isten jelenléte, különösen nem a szeretete.

Ma békésen folynak napjaim. S ha akad is egy-egy nehezebb kapaszkodó, látom a végét, s tudom: fentről szebb lesz a kilátás. Mégis azóta kiszolgáltatottnak és sebezhetőnek tudom magam – nem érzés ez, hanem tudás, tapasztalat. Nem a sorsnak vagyok kiszolgáltatva csupán, hanem annak, amit a köznyelv talán hiteltelenségnek vagy istenkáromlásnak nevez, mint amikor valaki leírta: Tiszta szívvel...

Jób reménytelenségét, elkeseredését vagy érted, vagy nem érted, vagy emlékezel rá, vagy elfelejtetted. Ha emlékezel, tudod, hogy te is kérdőre vontad Istent. Nem faggató, tudásra éhező kérdés volt az. Még csak nem is olyan, ahogyan a tanár kérdezi a diákot, vizslatva, tud-e válaszolni. Valóban kérdőre vontam Őt, bíróság elé idéztem, ítéletre hívtam.

S már látom, el is ítéltem. Szenvedéllyel, haraggal, elkeseredéssel, csüggedéssel, értetlenséggel elítéltem Őt. Szenvedélyemet, haragomat, elkeseredésemet, csüggedésemet, értetlenségemet mint büntetést hordozta a kereszten. Szótlanul. Azóta tudom, mégsem hagyott el – és nem hagy el soha. S bár jelenlétét, szeretetét nem látom, nem érzem ezekben a hitet próbáló időkben,

mégis bizonyos vagyok jelenlétében, s hogy megint, mindig újra, hordozza ítéletem súlyát – csak hogy Ő el ne ítéljen engem.

Ámen.

Advent

Eljövétel. A kifejezés a Bibliában Isten szabadító hatalmának, uralmának megnyilvánulását jelenti. Az Úr eljövelele dicsőségének nyilvánvalóvá válását jelenti a templomban (Zsolt 24,7.9) és azon kívül is (Zsolt 96,12-13). Az Ószövetség is összekapcsolja Isten eljövetelét, megjelenését az ítélettel és a választottak megszabadtásával (Ézs 35,4; Zsolt 50,2-3; Ézs 40,10). A kifejezés egyre jobban egybeforr a MESSIÁS alakjával, aki az Úr nevében jön (Zsolt 118,26; Zak 9,9; vö. Mt 21,9). Ezért hangzik így Keresztelő János Jézushoz intézett kérdése: Te vagy-e az Eljövendő? (Mt 11,3).

A Messiás eljövetelét megelőzi az útkészítő megjelenése (Mal 3,23-24; vö. Lk 1,16-17; Mt 17,9-12). Az Újszövetség arról tesz biztosságot, hogy Isten szabadító eljövelele Jézus Krisztus megszületésével (első advent) megtörtént. Őbenne eljött Isten országa (Mt 12,28), beteljesedett az Ószövetségi messiás-váradalom. Az eljövétel ugyanakkor eszkatológikus kategória, Jézus Krisztus visszajövetelét (második advent) jelenti. Visszajövelekor ő tart ítéletet definitív módon. Erre az eljövételre (Mt 25,34) irányul a keresztyén reménység, ez ad távlatot, célt az istentiszteletnek (1Kor 16,22), az úrvacsorának (1Kor 11,26), a szenvedésnek (Jak 5,7). Ezzel az eljövétellel számolni kell, érte imádkozni lehet (vö. Mt 6,10), de idejét nem lehet számolgatni, találgatni (ApCsel 1,7). Az Úr eljövetelét megelőző jelek (2Thessz 2,3; 1Jn 2,18; Mk 13,21-22) nem adnak alapot ilyenfajta számítgatásokra.

(Keresztény Bibliái Lexikon)

Ünnepeljünk együtt!

Ádvent és Karácsony nemcsak a keresztyénség, hanem az európai kultúra legmeghittebb, legbensőségesebb időszaka. Szomorúan tapasztalhatjuk, mennyire szegényesedik ünnepünk. A cím bátorításával szeretnénk meghívni testvéreinket gyülekezetünk közösségeibe és alkalmaira. Ünnepeljünk együtt – hadd fedezzük fel közös ünneplésünk által ezeknek a jeles napoknak gazdag tartalmát!

Ebben az évben Hírmondónk néhány írásával szeretnénk segíteni gyülekezeti tagjainkat abban, hogy családi és egyéni ünnepeiket megszervezzék, és megtöltsék mindazzal, ami lelkünk javára van.

Áldott ádventi időt és kegyelemmel teljes karácsonyi ünnepeket kívánunk minden testvérünknek!

Ádvent 1. vasárnapja

Ádvent – az Úr eljövele. A várakozás ideje, a készülődés, a bűnbánat és a bőjt ideje. Mégis – ellentétben a húsvétot megelőző böjti idővel – a várakozás egyre örömtelibb, reménykedőbb. Ahogy a tél előrehaladtával nő a sötétség idejének hossza, úgy erősödik a várakozók belső világossága.

Az ünnep ógyházi evangéliuma (Mt 21,1-9) Jézus jeruzsálemi bevonulását idézi föl, az ádventet és az egész karácsonyi ünnepkört összekapcsolva a virágvasárnapi eseményekkel. Így érvényesül az egyházi év húsvét-központúsága: aki karácsonykor testté lett, nagypénteken váltságáldozatot vállal érettünk. A levélbeli ige (Rm 13,11-14) Krisztus újbóli visszatérésére emlékeztet, s arra, hogy az öröm mellett komoly készüléssel kell őt várnunk.

Ezen a vasárnapon és ádvent első hetében szoktunk énekelni a „Mint fogadjalak téged” (Ék. 141) kezdetű éneket.

141 - Mint fogadjalak téged

Dallam: Már búcsút veszek tőled 505

Mint fo-gad-ja-lak té-ged, Vi-lak
Mint kö-szönt-he-tem fé-nyed, Mint
lág Re-mény-sé-gét? Ó, drá-ga Jé-zus,
si-es-sek e-léd?
kér-lek, Te mu-tasd meg ma-gad, Hogy
mi ked-ves te-né-ked, És ho-gyan vár-ja-lak!

2. Ha Sionod az útra Zöld ágat szórt eléd, Hadd zengje szívem húrja Tenéked énekét, Hogy frissen, bátran szálljon Tehozzád énekem, És szüntelen szolgáljon E földön életem!

3. Hogy megments, Jézus, engem, Mit tettél üdvömért, Mert láttad testem-lelkem Halálos inségét! A béke szent országát Én elveszítettem, De jöttél, hogy az áldást Te visszanyerd nekem.

4. Mi készítetted, hogy értünk Elhagyd a mennyeket, És vállald emberlétünk? A mentő szeretet! Az egész nagy világot És sok sebét-baját, Mit irgalmad jól látott, Te így öleled át.

5. Véd ez szívedbe mélyen, Te bánkódó sereg! Túl csilagtalan éjen A hajnal közeleg! Ne csüggedj, Segítséged Ott áll ajtó előtt, És megvigasztal téged, Ha bebocsátd őt.

6. Eljön újra: megítél Élöket, holtakat. A benne bízó nem fél, Annak kegyelmet ad. Kelj fel, szép Napunk, várunk! Vigy országodba el, Hol mindörökké áldunk Új hálaénekel!

Paul Gerhardt 1607-1679 (német).

Ez összekapcsolja Jézus virágvasárnapi fogadtatását és emberré alázkodásának titkát. Ugyanakkor Krisztus harmas eljövételéről is tanúságot tesz: Jézus megszületett Betlehemben, belép a megtért ember életébe, és visszajön ítéletre és kegyelemre. Magyarországon M. Teschner temetési énekének dallamára énekeljük, ami talán nem okoz téves asszociációkat éppen ádvent eszkatologikus tartalma miatt. Inkább szép hidat alkot az üdvtörténeti események közt az a tény, hogy ugyanerre a dallamra virágvasárnapi szöveget is éneklünk. (Ék. 209)

dr. Bence Gábor közlése nyomán

Karácsony

Karácsony eredetileg nyolcnapos ünnepléséből ma is megtartjuk előestéjét, első és második napját, az erre az időre eső vasárnapot és Újév napján karácsony nyolcadát. Új Liturgikus könyvünk ezek mellett megemlékezik december 26-áról, mint Szent István vértanú napjáról és december 27-éről, mint Szent János apostol ünnepéről is. A teljes karácsonyi időben Isten üdvösséges cselekedete áll a középpontban. Az Ige testté lett – ezt a csodát láttatja velünk a karácsonyi történet különböző eseményein keresztül a megfontoltan beosztott evangélium-olvasási rend.

Karácsony ünnepének központi témája természetesen az inkarnáció csodája, a testté lett Ige. Istentiszteleti főéneként a reformáció előtti két nyelvű kanció magyarított változata – „Hadd zengjen énekszó” (Ék. 151) – a bevezető zsoltár felszólítására válaszol: „Énekeljete az Úrnak..., mert csodadolgokat cselekedett”, s kifejti, mi is az Úr csodája, de nem ragad le a karácsonyi hangulatnál: harmadik és negyedik versszaka az üdvtörténet egészébe helyezi a betlehemi eseményt.

dr. Bence Gábor közlése nyomán

151 - Hadd zengjen énekszó

Wittenberg 1533

Hadd zeng-jen é - nek - szó, Fel, é - gig uj - jon -
gó, Já - szol - á - gyon szuny - nyad Az
é - des Meg - vál - tó, Ott fény - lik ő, az
új nap, Kit vár - va vár - tunk rég.
Kez - det ő és vég, Kez - det ő és vég.

2. Mint gyenge gyermek ő E bűnös földre jő. Várva várlak téged, Te mennyből érkező. Hozz vigaszt, békeséget! Kis Jézus, itt e szív! Térj be - egyre hív, Térj be - egyre hív.
3. Ó, lelkem, áldva áldd Megváltód irgalmát! Vádolt bűnöd átka, A poklok mélye várt, De Jézus, ím, kitárta A mennynek ajtaját, S üdvösséget ad, Üdvösséget ad.
4. Új ének merre cseng? Az égi fényben fent. Kél a halleluja, És ujjong minden szent, És szól a hárfa húrja, Az angyalének zeng. Bár ott lennének már, Bár ott lennének már!

XIV. századi kétnyelvű latin-német ének (In dulci jubilo).

Ádventi házikó

Kedves ötletet adunk azoknak, akiknek kedve van az ádventi estéket egy szép hagyománnyal melegebbé tenni. Az ádventi naptár egyik változata az ádventi házikó. Elkészítése kis kézügyességet és türelmet igényel. Egy kartonlapra négy egyforma alakú házikót rajzolunk egymás mellé úgy, hogy a házak élei érintkezzenek egymással. Ez lesz ádventi házunk négy fala. A két szélső házra pedig kis fület rajzoljunk még, hogy végül össze tudjuk ragasztani a kivágott házat. Három házra hat-hat ablakot készítsünk, a negyedikre öt ablakot és egy ajtót. Ezeket középen és alul bevágjuk, hogy ki lehessen őket nyitni. Az ablakok és az ajtó mögé vékony papírt ragasztunk, s azokra 24 igeszakaszt írunk. Ebből minden este nyithatunk egyet-egyet, amelyet meg is tanulhatunk. A házikó közepére gyertyát vagy mécsest helyezhetünk. Nálunk a huszonnégy ige a következő, ádvent négy hete szerint:

1. hét

Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas (Zak 9:9)
A reménységben örvendeztetek! (Rm 12:12)
Én vagyok az alfa és az ómega – mondja Jézus (Jel 22:13)
Igazságosan fog uralkodni a király. (Ézs 33:1)

Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa (Mt 3:2)

Békét hirdet a népeknek (Zak 9:10)

2. hét

Egyenesedjete fel, és emeljete fel fejeteke, mert közeledik megváltásotok! (Lk 21:28)
Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! (Ézs 40:7)
Ne félj, mert megváltottalak! (Ézs 43:1)
Sokan örülnek majd az ő - ti. Keresztelő János - születésének. (Lk 1:14)
Az apák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az apákhoz (Mal 3:24)
A nép, amely sötétségben járt, nagy világosságot lát (Ézs 9:1)

3. hét

Építsetek utat a pusztában az Úrnak! (Ézs 40:3)
Keressétek az Urat mind, akik alázatosan éltek (Zof 2:3)
Áldott, aki jön az Úr nevében! (Mt 21:9)
Az Úr szeretetével tele a föld. (Zsolt 33:5)
Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete (Zsolt 136:1)

Az Úr jön hatalommal. (Ézs 40:10)

4. hét

Örüljete az Úrban mindenkor! (Fil 4:4)
Az élő Isten megment, megszabadít, jeleket és csodákat tesz. (Dán 6:28)
Az Úr közel. (Fil 4:5)
Meglátogat minket a felkelő fény a magasságból. (Lk 1:78)

Fiú adatik nekünk. (Ézs 9:5)

Bizony, eljövök hamar! (Jel 22:20)

Közreadja: Bencze András

Reviczky Gyula: Karácsonykor

A zúgolódás, gúny, harag
Rég halva már szívemben.
Egy szóval sem panaszkodám,
A kis Jézus ellen.

Nem vádolnám balgán azért,
Hogy engem kifelejtett.
Hogy nem hozott ajándékot,
Szemem könnyet nem ejtett.

Lelkem nyugodtan, csöndesen
Átszáll a nagyvilágon.
Imádkozom, hogy Jézusom
Minden szegényt megáldjon.

Ágyamra dőlök, s álmodom
Egy régi szép, édes álmot:
Boldog, ki tőr és megbocsát,
S ki szenved, százszor áldott!

Karácsonyi totó

1. A karácsony előtti időt adventnak nevezzük. Miből is ered ez a szó?

1. várakozás (latin eredetű – „amíg eljön” jelentésből)
2. eljövétel (advenio – latin eredetű ige)
- x. „a szélhez” (ad vent francia eredetű összetétel)

2. Hány vasárnapot ölel fel az advent ideje?

1. Négyet
2. Ötöt
- x. Változót, idén négyet.

3. Az ünnepeket liturgikus színekkel is jelöljük. Az adventé lila. Miből ered ez?

1. A lila a kék és a piros keveréke. A kék az ég színe, a piros a Szentlélek színe, ez a testet-öltést fejezi ki.
2. A lila a bűnbánat színe, mert az Isten tisztaságának várakozása bűnbánattal tölt el.
- x. A lila a szivárvány legsötétebb színe, az éggel való kapcsolatot fejezi ki.

4. A karácsony a keresztyénség egyik legnagyobb ünnepe. Miért?

1. Ekkor ünneplik Jézus feltámadását.
2. Ekkor ünneplik a szűztől való fogantatást.
- x. Ekkor ünneplik Jézus születését.

5. A karácsony eredetileg pogány ünnep volt. Mit ünnepeltek ekkor Rómában?

1. A „Sol invictus”, a legyőzhetetlen Nap ünnepét.
2. A császár (Augusztusz) születésnapját
- x. A Jupiter és a Szaturnusz bolygók együttállását

6. Jézus születési adatai közül néhányat jól ismerünk. Melyik igaz?

1. Anyja: Mária; nevelőapja: József; szül. hely: Jeruzsálem
2. Anyja: Mária; nevelőapja: János, szül. hely: Betlehem
- x. Anyja: Mária; nevelőapja: József; szül. hely: Betlehem

7. Jézus szülővárosának mellékneve:

1. Ábrahám városa
2. Dávid városa
- x. Mózes városa

8. Karácsonykor karácsonyfát szoktunk állítani. Mikor terjedt el hazánkban ez a szokás?

1. Már Szent István korától kezdve, Gellért püspök által.
2. A Reformáció idejétől, német eredetű szokás ez.
- x. Csak a XIX. sz.-tól kezdve.

9. A karácsony csodája Jézus születése. Melyik evangéliumban olvashatunk erről?

1. Máté és Lukács evangéliumában
2. Mind a négy evangéliumban.
- x. Legrészletesebben János evangéliumában.

10. János evangéliumának sokat idézett mondata a karácsony csodájáról: az Ige tetté lett. (Károly fordításában: Ige testté lón) Melyik magyar költő írt verset János evangélistáról, amelynek ez a mondat a befejező sora?

1. Bódás János
2. Gyóni Géza
- x. Reményik Sándor

11. Szenteste Ádám és Éva napját ünnepeljük. Vajon miért?

1. Ez csupán véletlen.
2. Mert a karácsonyfán függő almák rájuk emlékeztetnek.
- x. Mert az első emberpár bűnével eluralkodó halálra az utolsó ember, Jézus engedelmissége a gyógyír

12. A karácsony nyolcada, az Újév, az egyház számára is ünnep, Jézus körülmételésének, névadásának ünnepe. Mit jelent Jézus neve?

1. Isten az én szabadítóm
2. Isten felkentje
- x. Istenhez kiáltok

13. A karácsonyi ünnepkör befejező ünnepe a vízkereszt. Mikor ünnepeljük ezt?

1. Karácsony utáni nyolcadik napon.
2. Január 6-án.
- x. Változó időben, a karácsony utáni vasárnapon.

13+1. Vízkereszt ünnepének egyik örömét a napkeleti bölcsek története adja. Miért indultak el a bölcsek Jeruzsálem felé?

1. Azért, mert hírt kaptak Heródestől a messiás születéséről.
2. Azért, mert a csillag új király születését hirdette
- x. Azért, mert angyal jelent meg nekik álmukban.

A helyes válaszok a hátoldalon találhatóak

Karácsony este

Legtöbb családban állítanak karácsonyfát, vagy legalább egy kis ágat feldíszítenek. Már az adventi időben gyertyát gyújtunk. Karácsony este is – a fára erősített kis égők mellett – élő láng díszíti otthonunkat. Az ünnepi étel, a csinos terítés szintén hozzátartozik a készülődéshez. Az ajándékozás szintén elmaradhatatlan így Karácsonykor. Jó volna, ha még színesebbé tennénk ünnepünket úgy, hogy közben annak igazi mondanivalója domborodjék ki. Ehhez próbál ötletet adni a következő néhány sor.

A szentesti istentiszteletről fél hat tájban hazaérhetünk. Jó ilyenkor hamarosan a karácsonyfa alá állni. A gyertyák és csillagszórók ragyogása közben énekeljünk! Énekeskönyvünk végén több ismert népdalt találunk, de használhatjuk a korálokot is.

Az éneklés után a család tagjai verset mondanak, novellát olvasnak vagy zenélnek. Nemcsak a kicsinyek lehetősége ez. A magyar irodalom számtalan, felnőtteknek szóló költeményt ajándékozott nekünk. Hírmondónkban is olvashatunk egy-egyét.

Mindenképpen kerüljön elő a Biblia! Lukács evangéliumának 2. fejezetéből olvassuk fel Jézus születésének történetét! Olvashatják ezt a gyerekek, de inkább a családfő feladata ez. Ne felejtjük el tehát már a karácsonyfa díszítésénél odakészíteni a Szentírást!

Az igeolvasás után – szintén a családfő vezetésével – imádkozunk. Mondhatjuk ezt az imádságot szívünk szerint, és használhatjuk az énekeskönyv imádságait. (ÉK708-709. o.) Ezután megajándékozunk egymást és asztalhoz ülünk. Vacsora után legyen még kedvünk, időnk együtt játszani, beszélgetni – nem feledve, hogy otthonunk igazi házigazdája az értünk testet öltött Jézus Krisztus.

Vízkereszt

Heródes király pedig ezt hallván megháborodék, és vele együtt az egész Jeruzsálem. (Máté 2, 3.)

Heródes látszatra hatalmas király volt. Hadban jószerecsés. Amibe csak vágott, azonhelyt sikerült. Bölcs volt és eszes, hatalmas és gazdag – külső dolgaiban. De belül és otthon hitvány, szerencsétlen. Kívül díszes, belül nyomorog. - Krisztus a mi igazi királyunk pedig látszatra szegény, nyomorult, de valójában minden örömmel, vigasztalással és erővel teljes.

Tusakodnunk kell tehát, hogy a látszat-király el ne szakítson az igazítól, kegyelmes Krisztusunktól, aki bár szegény gyermek-módjára jászolban fekszik, mégis végünk lenne nélküle.

Azért aki üdvösséget s jó lelkiismeretet akar, hagyja ott a Heródesek fajtáját s fogadja be Krisztust. Vagyis ne merje cselekedetektől várni megigazulását, vagy akárcsak a reménységét is ezekbe vetni, hanem Krisztus legyen szíve királya, ki minden pompa nélkül jön! Lám a jó háromkirályok is, mikor minden embercselekedetről és segítségről letettek s Isten iránti bizodalomból a próféta szóra Bethlehem felé indultak, legott feltűnt nekik újból a csillag.

(Luther M.: Jer, örvendjünk, keresztyének!)

Fehér Károly nyugalmazott esperes úr köszöntése

Fehér Károly esperes úr - vagy ahogy ismerőseinek jelentős része szólítja, Karcsi bácsi - november elsején ünnepelte 80. születésnapját. Hálásak lehetünk Istennek, hogy azon az istentiszteleten is, melyen a gyülekezetet köszöntötte, mint sok más alkalommal, ő szolgált.

Bencze András lelkész úr meghatódottsággal elmondott ünnepi szavai, az egész gyülekezet szeretetét és tiszteletet kifejező hangulata, Karcsi bácsihoz méltó helyzetet teremtett a templomban.

Az ajándékba kapott „alba” (fehér színű, külföldön az evangélikus lelkészek által is viselt öltözet) feletti öröm, mely abban nyilvánult meg, hogy a szertartás folytatásához fel is vette. Az úrvacsorai szolgálatot már abban végezte, igazolta hogy a gyülekezetnek sikerült méltó ajándékkal megtisztelnie a még mindig aktív nyugalmazott lelkészét. Az alkalmon meglepetésként megjelent Hafenschér Károly lelkész úr is, aki szintén meleg, méltató szavakkal köszöntötte az ünnepeltet.

Karcsi bácsi annak is örülhetett, hogy egész családja – felesége, fiai, menyé és három unokája – együtt volt vele a templomban ezen a meghitt ünnepélyes alkalmon.

Botladozó saját szavaim helyett az alábbi verset tisztelettel ajánlom Karcsi bácsi és a gyülekezet figyelmébe:

A legszebb kor

Ha elmúlik tőlem a nyár
s rám hull az őszi dér,
csitulj szívem, imádkozzál.
Te csak higgy és remélj!
Nem jöhet olyan hideg tél
mi lelkedbe hatol,
a felszálló imádság útja
nem fagyhat be sehol.
– Jöhetnek még derűs napok
és forró lesz a lég,
ha felgyúl valahol a szikra:
öreg erdő is elég!
A vén folyónak sodrása
mélyebb mint a patak.
A nehéz felhő megöntöz,
a könnyű elszalad.
Áldott a beérett gyümölcs, ha zamatát ontja:
– A bölcs öregség
A legszebb kor
méltósággal hordva.

Páskulyné Kovács Erzsébet

Kedves Karcsi bácsi! Az egész gyülekezet nevében kívánjuk, hogy Isten segítségével még sokáig maradjon velünk, szolgáljon köztünk! Isten éltesse sokáig!

Prépost Károly presbiter

Orgona zendül!

„Harsan a kürt, orgona zendül,
Zengjetek Istennek új éneket!
Lágy hegedű dallama csendül,
Zengjetek Istennek új éneket!
Csodáin ámulva ujjong szívem.
Én is új dallal dicsérem.”

Herbert Brokering

Két évvel ezelőtt nevezetes eseményre, nagy ünnepre hívtott Bennünket a fenti verssel egy meghívó. 2006. november 19-én ünnepi istentisztelet keretében hirdette Isten igéjét, és szentelte fel a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerületünk püspöke, Ittész János az új orgonánkat.

A délután 16 órakor kezdődő egyházzenei áhítaton nagy létszámú közösség élvezhette Trajtlér Gábor és Tóka Szabolcs orgonaművészek és Szebik Attila egyházzeneész, gyülekezetünk kántorának hangversenyét. Templomunkat betöltötte az ünnep áhítata, az orgona hangja, a semmi máshoz nem mérhető csodálatos hangzása.

Kavarognak bennem az emlékek. 2005 tavaszán egy beszélgetés alkalmával Szebik Attila kántor testvérünk felvetése után kezdtünk el foglalkozni azzal a gondolattal, hogy a leromlott, rossz állapotban lévő orgona helyett újat építessünk. A presbitérium megalakított egy előkészítő bizottságot, a megvalósíthatóság felmérésére. Terv készült, ajánlatok jöttek, az „orgona bizottság” pedig ment a templomokba megnézni és hallgatni a megépített hangszereket.

Gyülekezetünk közgyűlése elé került az orgonaprojektünk megvalósíthatóságának beszámoló jelentése. Azon a 2006-os, márciusi vasárnap délutánon, három órán keresztül ütköztek az érvek és ellenérvek. Egyik oldalon a takarékos, óvatos szemlélet, a másik oldalon a merészek, az álmodók, a bizakodók sorolták reményeiket, féltreírásokat. A szavazás, döntő többséggel a megvalósítás mellett szólt. Az orgonagyár szakemberi hónapokig dolgoztak az „alkotórészekben”, és közel két hónapig a helyszínen a templomunkban az összeszerelésen. Varázslat volt a szemnek, ahogy az apró elemekből szakavatott kézzel illesztették össze a hangszert kész egészzé.

Maga a csoda, Isten áldott adománya lett a hangszer. Két év óta az istentiszteleteinken az orgona már nem elfülő, bizonytalan hangzású kíséretet ad az énekhez, hanem tiszta, zengő, erőteljes dicséreteket zeng.

A sok élmény és öröm mellett egy kis árnyék is van, amely az októberi presbitériumi gyűlésen felszínre került.

Bizonyára minden gyülekezeti tag előtt ismert, hogy a jelentős országos egyházi támogatás, a gyülekezeti tagok adománya mellett szükség volt öt millió forint hitel felvételére is az orgona első ütemének befejezéséhez. Hálás a szívünk Istenünknek, hogy a felelősséget érző gyülekezeti tagjaink céladományjaiból eddig minden évben fizetni tudtuk a hitel, kamat - és tőke - tartozásait.

A jelenlegi gazdasági válság, az energia árak jelentős emelkedése, a hitel kamatok növekedése miatt a presbitérium, – figyelembe véve az egyházközségünk szeptember

végi pénzügyi helyzetét, – úgy döntött, hogy a tőketartozást célszerű lenne csökkenteni egy jelentősebb összeg befizetésével. Amennyiben sikerül a tőketartozásunkat 1,5 - 2 millió forinttal csökkenteni, kisebb terhet kellene cipelni a következő években. A gyülekezet tartaléka viszont jelentősen lecsökken.

Meggyőződésem, hogy közös akarattal, összefogással, az orgona javára befizetett céladományokkal képesek leszünk a gyülekezetünk költségvetésének egyensúlyban tartására. És hálás szívvel, örömmel, együtt dicsérhetjük Istent, orgona muzsikáival és imádsággal a sok jótéteményért. Hiszen tudjuk, megtapasztaltuk, Isten áldása van az adományokon és adományozókon egyaránt.

Kiss László felügyelő

Ismét „kitártuk a templomajtot...”

A tavaly szeptember 29-i és az ez év május 1-i sikereinken felbuzdulva az idén szeptember 27-én (a „lecsőfeszítvály” idején) ismét „kitártuk a templomajtot”.

A Missziói kör és az énekkar tagjai vállalták az ügyeletet. A templomunkban 9 – 17 óra között, kétóránkénti váltással, két – két fő fogadta a látogatókat. A tavaly megalkotott kis ismertetőnket sokszorosítottuk, és ezeket adtuk a látogatóinknak. A templomi hangulat emelkedettebb tételéhez orgonaszakos hallgatókat kértünk és kaptunk a Zeneiskolától. Köszönet az ő közreműködésükért, hiszen sokan az orgonaszót meghallva tértek be hozzánk. Az első időszakban kevesebben jöttek, de azután egyre több látogató érkezett. A látogatók nemcsak Székesfehérvárról érkeztek, hanem az ország más vidékeiről is, sőt voltak német és spanyol vendégeink is.

Estére annyi látogató jött, hogy a 17 órára tervezett zárás, 18 órára halasztottuk. A nap végén elkészített összesítés után örömmel töltött el bennünket, hogy több mint száz látogatót fogadhattunk ezen a napon.

„Uram szeretem a te házádban való lakozást, és a Te dicsőséged hajlékának helyét.” / Zsolt. 26, 8. /

Pirka Lajos

Angyaljárás

Karácsony előtt, gyülekezetünk ifjúsága és hittanosai idős testvéreinket otthonaikban felkeresik, hogy a gyülekezet kis ajándékát és a karácsony örömhírét átadhassák. Minden évben törekszünk arra, hogy gyülekezetünk fiataljai és hittanosai eljussanak azokhoz a testvérekhez, akik betöltötték 75 évüket. Sajnos, gyülekezeti névsorunk nem mindenkinek tartalmazza születési idejét. Ezért kérjük testvéreinket, ha ismernek olyan időseket, akikhez eddig még nem jutottak el a fiatalok, jelezzék azt a lelkeszi hivatalban.

Az „angyalok” idén december 23-án érkeznek, kérjük fogadják őket szeretettel.

Befogadó és befogadott ifjúság

Amíg Amerikában voltam, komoly vastagsággal bírt a pénztárcám. Na nem a dollárok vastagsága miatt (bár tény, hogy jobban él ott az egyetemisták többsége, mint itt), inkább a különböző üzletek törzsvásárlói kártyája révén. Mielőtt elkezdtem írni ezt a cikket, éppen megnyitottam az internetes postafiókomat, és pont az egyik ilyen cégtől kaptam levelet. Magyarországon ilyen kártyát még mindig csak úgy adnak, hogyha sokszor tízezer forintot elköltünk ott évente, Amerikában pedig – a hatalmas versenyszféra miatt – mindenkinek, aki csak kér. Nincsenek számtalan kritériumra épülő, évről évre újrainduló feltételek, sem másfél, vagy éppen két hónapos várakozási idők, amíg megérkezik a kártya, hanem küldik annak, aki csak kéri.

Befogadó a gyülekezetünk ifjúsági köre, mert nem kell számtalan kritériumnak megfelelni. Nem kell belépési nyilatkozatot kitölteni, nem kell évről évre megújítani a kedvezményre jogosító limitet. Aki elmúlt már tizennégy éves, és fiatalnak érzi magát, az jöhet hozzánk.

Befogadó ez az ifjúság, mert igyekszik nyitott lenni. Igyekszik szeretettel fogadni azokat, akik újonnan, vagy régi-újként eljönnek. (Pedig valljuk be felnőttként is, hogy nem könnyű egy összeszokott társaságnak nyitottnak lennie.)

Befogadott az ifjúság, mert szeretettel és odaadással figyel rá a gyülekezet többi köre is. Figyel rá! Talán itt kezdődik minden. Nem legyintenek az idősebbek sem, hogy ezek a mai fiatalok már csak ilyenek (és utána valami negatívum következik), hanem érdeklődnek felőlük, értékelik a munkájukat, és nyitottak feléjük.

Azonban nem a betűket szeretném gyarapítani az újságban, sokkal inkább ezt az örömteli kettősséget tovább erősíteni. Segítsenek és segítsetek nekünk, hogy befogadóak tudjunk lenni! Szeretnénk újabb fiatalokat hívni körünkbe, elmenni meglátogatni azokat, akikről tudunk és felhívják rá a figyelmünket, és bevonni őket programjainkba. Segítsenek és segítsetek nekünk, hogy valóban befogadottak legyünk, akik a gyülekezet részét képezik és nem egy abban létező, de a mindennapi életétől független csoportot alkotnak! És a legfontosabb: hordozzuk imádságban ezt a kört is, ahogyan egész gyülekezetünket!

Az ifjúsági kör vezetőjének forrádrótjai:

judit.petho@lutheran.hu, valamint 20/824-5506.

Isten forrádrótja pedig köztudott...

Pethó Judit az IFI vezetője

2008. október 19-i egyházmegyei zenei találkozó Lajoskomáromban, egy hallgató szemszögéből

„Adjatok hálát az Úrnak citeraszóval,
tízharu lanttal zengjetez neki!
Énekeljetez neki új éneket,
szépen zengjetez hangszereitez!” (Zsolt. 33; 2-3.)

A csákvári énekkar jóvoltából autóbusz jött értünk a Gyülekezeti Házhoz, így kényelmesen utazott a fehérvári énekkar és néhány kísérő Lajoskomáromba. Többen még nem is jártunk ott. Takaros falu középpontjában állnak a templomok. Megérkezésünkön már sokan ott voltak.

A templomba érve elcsodálkoztam a szép templombelsón. Az énekkarok már készülődtek a kezdéshez. Az egyházmegyei zenei találkozót Szebik Attila, az egyházmegyei zenei felelőse nyitotta meg. Elsőként a házigazdák, a lajoskomáromi rézfúvósok műsorát hallgattuk. Meglepetésként az először fellépő kamarakórusukat is ünnepelhettük. Másodikként a móri-nagyvelegi kar mutatkozott be. Korábban Szebik Attila vezette ezt a kórust. Harmadikként az oroszlányi kamarakórus szép énekei hangzottak el. Negyediként saját kórusunk énekelt. Az év nagy ünnepeihez kapcsolódó énekekkel dicsőítették Istent.

Ötödikként a csákvári kórus szerepelt. Külön öröm volt számunkra, hogy három 10-12 éves kislány és egy kisfiú is erősítette a kórust, akik kotta nélkül „fűjták” az énekeket. Ezután Decmann Tibor lajoskomáromi lelkész úr tartott áhítatot a nap igéjéhez kapcsolódó gondolatokkal és köszöntötte a találkozói résztvevőit. Ima után az oroszlányi nagykórus énekelt. Alig férték el az oltár előtt. Zengő hangjuk betöltötte a templomot. Az alkalom zárásaként az énekkarok közös énekeit hallgathattuk. Csodálatosan zengett az ének ilyen nagy kórus előadásában.

A találkozó végén a lajoskomáromi gyülekezet vendégül látta a résztvevőket. Köszönet a vendéglátásért. Este sok szép élménnyel gazdagodva indultunk haza.

Nagyon örültem, hogy hallgatóként résztvevője lehettem ennek a szép alkalomnak.

„Az egész föld leborul előtted,
és énekel neked,
énekli neved dicséretét.”

/Zsolt. 66; 4./

Pirka Lajosné

72 óra kompromisszum nélkül

Az őszi szünetben (október 24-26 között) az IFI – néhány lelkes konfirmandussal és más emberrel kiegészítve – részt vett a 72 óra kompromisszum nélkül elnevezésű országos rendezvényen.

Csoportokba rendeződve, a katolikus és református fiatalokkal együtt, péntektől vasárnapig különböző közhasznú munkákat végeztünk el. Az akció elnevezése ("kompromisszum nélkül") arra utal, hogy nem mi választottuk a feladatokat, nem mi döntöttük el, hogy hova szeretnénk menni, hanem vállaltuk, hogy a számunkra kijelölt tevékenységet végrehajtjuk. (Ez azt jelentette, hogy csak az adott nap reggelén tudtuk meg pontosan, mit is fogunk csinálni.) Így kerültünk pénteken a Gyümölcs utcába lombot söpörni, az IFI másik fele a 811-es főút egyik szakaszára szemetet szedni, egy harmadik csoport pedig a Máltai Szeretetszolgálat egyik épületének udvarára kerítést festeni, raktárát rendezni. Szombaton közülünk néhányan a fehérvárcsurgói temetőben dolgoztak, a többiek pedig Márti néni kertjében tevékenykedtek. Vasárnapra is maradt tennivaló: egy mozgássérült hölgnél kerítést festettünk, és a házban segédkeztünk, majd néhányan a Viktória központba látogattak el. A három nap azért nem csak munkából állt: esténként közös játék, sütés, élménybeszámoló, képvetítés, sőt szombaton tánccház is volt.

A három nap után fáradtan, de élményekkel feltöltődve váltunk el egymástól. Jó volt megismerni másokat, együtt játszani, dolgozni, érezni, hogy tudunk segíteni, és hogy örülnek nekünk.

Beszámoló a templomi szolgálattevők 1. konferenciájáról

Révfülpön, az Evangélikus Oktatási Központban október 17-18-án került megrendezésre ez a konferencia, amely minden testvért és munkatársat várt, akik a templomban és a templom körül végzik szolgálatukat.

Összesen 48-an voltunk, szinte az egész ország területéről érkeztek a résztvevők, Csongrád megye legdélibb részétől Bükig.

A Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezetet négyen képviseltük, Varga Ferencné, Stermeczky Jenőné, Pirka Lajosné és e beszámoló írója, Kocztur Klára.

Délután 13 órakor hallhattuk Hafenscher Károly lelkész úr üdvözlő szavait.

Az „Örök Isten, kezed ezer áldást ad” énekünk eléneklésével megkezdődtek a programok.

Az első előadó Hafenscher Károly lelkész úr volt.

Előadásának címe:

A keresztény istentisztelet – a szolgálattevők szemével.

„Boldogok, a kik lakoznak a te házában, dicsérhetnek téged szüntelen.” Zsolt. 84,5

A téma három részre tagolódtott:

Mi az Istentisztelet?

Mi a funkciója?

Mi a célja?

Az istentisztelet tulajdonképpen találkozás, Isten és az ember találkozása. Áldott, szent találkozás Istennel és egymással, ahol az Úristen tiszteletét teszi nálunk. Ezt a találkozást megfelelően elő kell készíteni, majd meg kell élni és vannak utóhatásai számunkra.

Az Istentisztelet funkciója, hogy helyet, keretet adjon számunkra az Istennel való nagy találkozásra.

Célja pedig a csend, az otthon megteremtése, hogy aki belép a templomba, érezze, hogy „hazajött”.

Ennek a nagy találkozásnak az előkészítésére vagyunk mi, akik a templomban teljesítünk szolgálatot. Ez nem csak az oltárra helyezett virágot jelenti, hanem jóval összetettebb dolog ennél. Tulajdonképpen egy rutin feladat, amit mégsem szabad rutinból tenni.

„Áll az Úristen temploma” (ÉK. 288) éneklése után következett Fehér Károly ny. esperes úr előadása, melynek témája:

„Manuális liturgia” – avagy: hogyan bánjunk a templomi eszközökkel, felszerelésekkel.

Ez szinte minden tárgyat magában foglal, amivel a templomba belépve találkozhatunk, beleértve a liturgikus edényeket, textíliákat is. Előadását a következő idézettel kezdte:

„Baj van azzal az egyházzal, ahol többet foglalkoznak a textíliával, mint a textussal.”

Mégis foglalkozni kell velük, mert ezek igen fontosak azért, hogy megfelelően előkészítsék számunkra az Istennel való találkozást. A liturgikus edények szent edények, mert az Isten szolgálatára vannak szentelve.

A textíliák – például az oltárterítő, szószerkerítő, úrvacsorai terítők - is az evangéliumból következően fontosak, mert a liturgikus színek, szimbólumok is - melyeket ezek

hordoznak - prédikálnak számunkra.

Fontosak számunkra a gyertyák, gyertyatartók is, mert a gyertya az önmagát feláldozó Krisztus jelképe.

A keresztelő gyertya, amely arra emlékeztet bennünket, hogy Krisztus a világ világossága. Épp ezért igen fontos a terítőknek és a liturgikus tárgyakkal a gondozása. Ez általában az egyházi feladata.

Nálunk ez csapatmunka, összesen tízen végezzük ezt a szolgálatot. Havi lebontásban minden héten másik két embert jelent. Néhány dolog, ami a feladataink közé tartozik:

A legfontosabb az oltár, az ott elhelyezett tárgyak, amelyek Jézus Krisztus áldozati halálára emlékeztetnek bennünket. A fehér oltárterítő, a feszület, az égő gyertyák. Az oltárra szépen elhelyezett úrvacsora.

Fontos, hogy a templomba belépő „otthon” érezze magát; ezért szükséges a jó világítás, a természetes hangosítás, a vázák, virágok, a nyitott Biblia.

Az előadás után közös feladatainkat megbeszéltük, hogy mindez náluk hogyan történik. Ki-ki elmondhatta tapasztalatait is.

A napot esti imádsággal zártuk.

Másnap, a reggeli áhítatot követően Bencze András lelkész úr előadásával folytatódott az előadások.

Témája: Szolgálat a gyülekezetben.

Bevezetésképpen a Jézust követő asszonyok szolgálatáról beszélt.

„És lőn ezután, hogy ő jár vala városokként és falunként prédikálván és hirdetvén az Isten országát és vele a tizenkettő. És némely asszonyok...” (Lukács 8,1-3.)

Azokat az embereket, akik ezt a szolgálatot végezték, a hála és szeretet vezérelte. A renhez való ragaszkodás, szolgálatkészség jellemezte őket.

Az indítóok valószínű a Jézushoz való tartozás öröme, Jézus iránti szeretete lehetett. A hála, a szeretet és a Jézus iránti öröm vezérelhette őket. Ez nem más, mint egy Jézustól kapott szolgálat. Ez a szolgálat tulajdonképpen az igehirdetést készíti elő, annak ad méltó keretet.

„És ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorkul és tanítókul.” (Ef. 4,11.)

Az oltárdíszítő szolgálatról beszélt. Ez a legfontosabb.

Az oltár lényege: Jézus Krisztus egyszeri áldozata.

Arról beszélt, hogy minek kell, minek szabad az oltáron lenni. Az oltárra való dolgok: az úrvacsorai edények, a közötté álló feszület és a nyitott Biblia. A gyertya, a virág csak jelkép. A vágott virág az emberi múlandóságot jelképezi, csak Jézus élete örök.

A mi szolgálatunk az Isten iránti hálára és a Szentlélek indíttatására vezethető vissza.

A templomdíszítő szolgálatot csak összefogással végezhetjük.

Ez az összefogás nem cél, hanem útvonal számunkra.

Nálunk ez csapatmunka, egymás tapasztalataiból növekszünk, építkezünk.

„Hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk Abban, aki a fej, a Krisztusban.”

(Ef. 4,15.)

Az előadás után egyházi textíliák bemutatása következett, az Insula Lutherana – egyházi textíliák műhelye, amely Győrött üzemel– tartott bemutatót.

Először a műhelyről, tevékenységükről rövid ismertetőt hallhattunk, majd végignéztük azokat a szép anyagot, hímzéseket, egyházi öltözékeket, amit magukkal hoztak az üzem vezetői.

Délután a két nap előadásaiból hallhattunk összefoglalót. Hafenschér Károly lelkész úr még összefoglalásképp mondott néhány szót az egymásra épülő munkáról, a csapatmunkáról a gyülekezetben, majd Fehér Károly esperes úr beszélt még a szimbólumokról, arról, hogy ezek közül melyek azok, amelyek rákerülhetnek a terítőkre, stólákra és arról is, hogy milyen formában.

Ezek után többen elmesélték, hogy a templomi szolgálat náluk hogyan történik. Már össze tudtuk hasonlítani saját tevékenységünket az előadásban elhangzottakkal.

Ezt a templomi szolgálatot általában egy ember (az egyházfi) végzi. Ilyen megosztott munkáról, csapatmunkáról, ami nálunk, Székesfehérváron van, senki nem számolt be. Az újpesti gyülekezetben a virágot az oltárra önkéntesen minden héten másik gyülekezeti tag viszi előzetes egyeztetés alapján. Ez a dolog hasonlóképpen egyedülálló, mint a mi csapatmunkánk.

Ezt a két tartalmasan eltöltött napot, ahol igen sok tapasztalatot gyűjthettünk, egy úti áldással fejeztük be. Végül:

„Az Úr nevében indulunk, mutassa angyala utunk...” énekeltek és megújult lélekkel, szolgálatunkban még több tenni akarással indultunk haza.

Köszönjük az előadóknak, Fehér Károly ny. esperes úrnak, Hafenschér Károly és Bencze András lelkész uraknak előadásait! Hálát adunk Istennek szolgálatukért!

„Erős vár a mi Istenünk”

Kocztur Klára

Missziói Kör

2008. december 7-én 10 órakor nyílik a karácsonyi vásár, csodálatos antik és modern hímzésekkel készült terítők, horgolt terítők, modern mintákkal, nagy választékkal, karácsonyi angyalkák, kosarak, kézzel festett képeslapok.

Érdeemes a megnyitásra eljönni, hogy választani tudjanak, szeretettel várunk mindenkit.

A missziói kör december 16-án 14:30 órakor tartja karácsonyi ünneplését. Vendégünkkel Bencze András lelkéssel beszélgetünk a karácsonyi ünnepről, mit jelent számunkra a karácsony.

dr. Molnár Gyuláné Márta

Azért jön, hogy menjünk

(Karácsonyi gondolatok)

Túl beiglin, halon, kocsonyán,
fényes ünnepi vacsorán,
túl vásárlások lázain,
és ajándékok százain,
túl üdvözlő lap-özönön,
csillanó gyermek örömon,
szóval, túl mindenben,

ami évenként megjelen,
hogy aztán újra tovatűnjön -
Ő jön

Ő jön, a Betlehemi,
életünket betölteni.
Ő jön, hogy itt maradjon,
el nem múló életet adjon.
S ha Ő bennünk életre kel,
akkor minekünk menni kell,
menni, mert várnak mindazok,
kik nem múlóra szomjasok,
kiknek több kell, mint hangulat,
s mert nem élhet, aki nem ad.
Az éhezőnek falatot,
vigasztalást a szenvedőnek,
s ha bünei fejére nőnek,
megrettentnek bocsánatot.
Ha a szívünk kitarva,
meglátjuk, hogy ki miben árva.

Karácsonykor megszületett Názáreti
azt hirdeti,
hogy mind koldus marad,
ki bőkezűn nem osztogat.
S ha önmagunk is széjjelosztogatjuk,
(mint Ő példát adott)
ezerszeresen visszkapjuk
a szétszított erőt:
Karácsonykor, s minden napon

Ő jön, s betölt.

dr. Molnár Gyula

Székesfehérvár, 1966. december 16.

Az „Egymásért Élni” Alapítvány megköszöni támogatóinak a 2007. évi adójukból felajánlott 1%-ot, 739.175 forintot. Az összeget tanulmányi ösztöndíjakra, öregek, nagycsaládosok szociális segélyezésére, gyermek – és ifjúsági táborok finanszírozására használtuk fel.

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

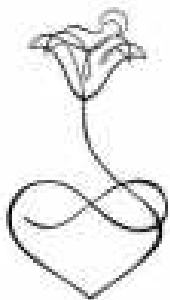
bencze.andras@lutheran.hu

Pethő Judit lelkész jelölt

Mobil: (06) 20 824 5506

E-mail:

judith.petho@lutheran.hu

Simon András:
Széplőtelen fogantatás

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211-00000000

ALKALMAK

Székesfehérvári alkalmak Ádventben:

november 30. advent 1. vasárnapja 10:30 h istentisztelet az ifjúság szolgálatával

december 1. (Böjtös Attila, Sárbogárd) 18 h

december 8. (Stermeczky András, Dunaújváros) 18 h

december 15. (Bajuszné Orodán Krisztina, Nagyveleg) 18 h

Ádventi gondolatok. Vendég igehirdetők áhítata hétfőnként, utána beszélgetés.

december 13. szombat 15-18 h családi adventezés – minden korosztálynak

december 23. szombat 9 h Karácsonyi angyaljárás – a gyülekezet ifjúsága és hittanosai felkeresik idős testvéreinket

Fehérvárcsurgói alkalmak Ádventben:

november 29-én, szombaton 10 órától gyülekezeti, családi adventi összejövetelt tartunk.

Várjuk azokat, akik szívesen készülnek az ünnepekre kézműveskedéssel, közös játékkal, énekléssel, Biblia-olvasással.

december 7-én, advent 2. vasárnapján 18:15-kor gyülekezetünk szolgál a közös, községi, adventi gyertyagyújtáskor. Nemcsak szolgálatra, hanem a jelenlétre is várjuk testvéreinket.

Karácsonyi istentiszteletek

Székesfehérváron:

december 24. Szenteste 16 h a hittanosok és az énekkar szolgálatával

december 25 és 26. Karácsony ünnepe 10:30h istentisztelet

december 28. vasárnap 10:30 h istentisztelet

Fehérvárcsurgón:

december 24. Szenteste 16 h a hittanosok szolgálatával

december 25. Karácsony ünnepe 9 h istentisztelet, úrvacsora

december 28. vasárnap 9 h istentisztelet

Sárosdon:

december 25. Karácsony ünnepe 9 h

december 28. vasárnap 16 h istentisztelet, úrvacsora

Agárdon:

december 25. Karácsony ünnepe 11 h istentisztelet

december 28. vasárnap 11 h istentisztelet, úrvacsora

Karácsony utáni alkalmak Székesfehérváron

december 31. Szilveszter 18 h óév esti áhítat

január 1. Jézus névadásának ünnepe, Újév 10:30 h istentisztelet

január 6. kedd, Vízkereszt 10,30 h és 18 h istentisztelet

január 11. vasárnap – imádság a teremtett világot

10:30 h istentisztelet, igét hirdet dr. Széchezy Béla lelkész, egyetemi tanár, Budapest

16 h közösségi délután – fórum beszélgetés: a teremtettségről keresztyén szemmel

január 18. vasárnap 10:30 h istentisztelet,

igét hirdet Markku Korpela lelkész, Kemi, Finnország

Január 18-25. vasárnap-vasárnap esténként 18 h Egyetemes imahét

Alkalmait január elején hirdetjük

A totó helyes válaszai: 212x1x2x1xx122